

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0037/2014

17.11.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015
(2014/2143(INI))

Komisja Rozwoju

Sprawozdawca: Davor Ivo Stier

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	21
OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA	27
GŁOSOWANIE IMIENNE PODCZAS GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO	36
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	37

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 (2014/2143(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w lipcu 2014 r. przez Otwartą Grupę Roboczą ONZ ds. Celów Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w dniu 8 sierpnia 2014 r. przez Międzyrządowy Komitet Ekspertów ONZ ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając deklarację ministerialną Forum Politycznego Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju z lipca 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie milenijnych celów rozwoju z 2014 r.,
- uwzględniając dokument końcowy z posiedzenia wysokiego szczebla poświęconego globalnemu partnerstwu na rzecz skutecznej współpracy w dziedzinie rozwoju, które odbyło się w kwietniu 2014 r.,
- uwzględniając pekińską deklarację i platformę działania, zatwierdzoną na IV światowej konferencji w sprawie kobiet we wrześniu 1995 r., a także późniejsze dokumenty końcowe,
- uwzględniając program działań Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju, przyjęty w 1994 r. w Kairze, a także późniejszy przegląd +20,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając raport ONZ zatytułowany „Równouprawnienie płci: tabela postępów. Rok 2012”, w którym ocenia się poprawę w zakresie kwestii dotyczących równouprawnienia w ramach ośmiu milenijnych celów rozwoju,
- uwzględniając wynik konferencji ONZ „Środowisko i rozwój” z 1992 r. oraz sprawozdanie z będącej jej wynikiem konferencji w sprawie zrównoważonego rozwoju, która odbyła się w Rio de Janeiro (Brazylia) w dniach 20–22 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) w sprawie rozwoju społecznego z 2014 r., zatytułowane „Zrównoważony postęp społeczny: zmniejszanie podatności na zagrożenia i wzmacnianie odporności”,
- uwzględniając przyjęte w maju 2013 r. sprawozdanie panelu wysokiego szczebla ONZ ds. programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r.,

- uwzględniając sprawozdanie z konferencji ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju, która odbyła się w Rio de Janeiro w dniach 20–22 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Zespołu Zadaniowego Systemu ONZ ds. Programu Działań ONZ na rzecz Rozwoju po 2015 r. dla Sekretarza Generalnego ONZ pt. „Dążenie ku przyszłości, jakiej pragniemy dla wszystkich” z czerwca 2012 r.,
- uwzględniając rezolucję zatytułowaną „Dotrzymanie obietnicy: zjednoczeni z myślą o osiągnięciu milenijnych celów rozwoju”, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ na posiedzeniu plenarnym wysokiego szczebla w sprawie milenijnych celów rozwoju, podczas 65. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w 2010 r.,
- uwzględniając stambulski program działania na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych na lata 2011–2020,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając sprawozdanie FAO na temat braku bezpieczeństwa żywnościowego,
- uwzględniając deklarację i plan działania przyjęte w grudniu 2011 r. na spotkaniu wysokiego szczebla w Pusanie poświęconym skuteczności pomocy rozwojowej,
- uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju zatytułowane „Bilans półmetka – realizacja milenijnych celów rozwoju”, opublikowane w styczniu 2010 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i ramy prawne w dziedzinie praw człowieka,
- uwzględniając prace Zespołu Zadaniowego Systemu ONZ ds. Programu Działań ONZ na rzecz Rozwoju po 2015 r., prowadzone pod wspólnym kierownictwem Departamentu Spraw Gospodarczych i Społecznych ONZ (DESA) oraz UNDP, przy wsparciu wszystkich agencji ONZ i w porozumieniu z właściwymi zainteresowanymi stronami,
- uwzględniając globalną strategię i plan działania WHO na rzecz zdrowia publicznego, innowacji i własności intelektualnej z dnia 24 maja 2008 r.,
- uwzględniając deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy oraz program działania z Akry,
- uwzględniając Deklarację o prawie do rozwoju z 1986 r.,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie polityki rozwoju¹ oraz Unijny kodeks postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju²,

¹ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

² Konkluzje Rady 9558/07 z dnia 15.5.2007 r.

- uwzględniając art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który potwierdza, że „Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele”,
- uwzględniając art. 208 TFUE, który stanowi, że: „Przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. zatytułowany „Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania” (COM(2014)0335),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2014 r. zatytułowany „Większa rola sektora prywatnego w osiągnięciu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w krajach rozwijających się” (COM(2014)0263),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 30 kwietnia 2014 r. – pakiet zatytułowany „Podejście oparte na prawach, obejmujące wszystkie prawa człowieka, na rzecz unijnej współpracy rozwojowej” (SWD(2014)152),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 lutego 2013 r. zatytułowany „Godne życie dla wszystkich: eliminacja ubóstwa i zapewnienie światu zrównoważonej przyszłości” (COM(2013)0092),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 września 2012 r. zatytułowany „Korzenie demokracji i zrównoważonego rozwoju: współpraca Europy ze społeczeństwem obywatelskim w dziedzinie stosunków zewnętrznych” (COM(2012)0492),
- uwzględniając dokument zatytułowany „W kierunku ustanowienia ram rozwoju po 2015 r.”, będący wynikiem konsultacji społecznych w sprawie przygotowania stanowiska UE, które w dniach od 15 czerwca do 15 września 2012 r. przeprowadziła Komisja Europejska,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej, zatytułowane „Konsensus Europejski”¹,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju” (COM(2005)0134), a także konkluzje z 3166. posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 14 maja 2012 r., zatytułowane „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian”,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020²,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie 69. sesji

¹ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

² Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 44.

Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych¹,

- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Rozwoju (2015)²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju – określenie ram po 2015 r.³,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie podejścia do współpracy na rzecz rozwoju, opartego na prawach i obejmującego wszystkie prawa człowieka,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po 2015 r.,
 - uwzględniając wspólną deklarację AKP–UE w sprawie programu działań na rzecz rozwoju po roku 2015 z dnia 20 czerwca 2014 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Ogólnych z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie nadrzędnego programu działań na okres po roku 2015,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0037/2014),
- A. mając na uwadze, że w 2000 r. wszystkie zainteresowane strony ustanowiły milenijne cele rozwoju z myślą o osiągnięciu konkretnych celów w zakresie rozwoju i ograniczenia ubóstwa do 2015 r.;
- B. mając na uwadze, że milenijne cele rozwoju zaowocowały świadomością, iż likwidacja ubóstwa w skali globalnej to pilne wyzwanie i priorytet działań na świecie; mając na uwadze, że milenijne cele rozwoju zostały osiągnięte w różnym stopniu, co w widoczny i pozytywny sposób przyczyniło się do ograniczenia skrajnego ubóstwa, zwalczania malarii i gruźlicy oraz poprawy dostępu do wody pitnej, a także do ograniczenia nierówności w zakresie możliwości edukacyjnych na poziomie szkoły podstawowej; mając na uwadze, że określając ramy na okres po roku 2015, należy w pełni uwzględnić pewne braki w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju;
- C. mając na uwadze, że ocena postępów przy realizacji obecnych milenijnych celów rozwoju pokazała, że w nowych ramach decydujące znaczenie ma silny związek między likwidacją ubóstwa, zwalczaniem nierówności a wspieraniem zrównoważonego rozwoju, a także jednolity i uniwersalny zbiór celów oraz zróżnicowane podejście;
- D. mając na uwadze, że według prognoz liczba ludności w miastach wzrośnie z obecnych

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0259.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0269.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0283.

3,6 mld do ponad 6 mld, a największe miasta rozrosną się do rozmiarów megamiast o liczbie mieszkańców przekraczającej 100 mln; mając na uwadze, że nadmierna urbanizacja zagraża zrównoważonemu charakterowi rozwoju we wszystkich jego aspektach;

- E. mając na uwadze, że na Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju w Kairze w 1994 r. zaapelowano o dostęp do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w tym planowania rodziny; w związku z tym przypomina o danych szacunkowych, zgodnie z którymi w roku 2013 w okresie ciąży i podczas porodu zmarło 289 tys. kobiet; przypomina o milenijnym celu rozwoju nr 5 oraz o potrzebie zagwarantowania kobietom dostępu do skutecznej metody antykoncepcji i planowania rodziny, aby obniżyć liczbę zgonów okołoporodowych matek o prawie jedną trzecią;
- F. mając na uwadze, że ograniczanie ubóstwa następuje w nierównym stopniu, a nierówności w obrębie pojedynczych krajów i między krajami, które pogłębiły się zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się, stanowią główne wyzwanie rozwojowe, szczególnie w krajach o niskich i średnich dochodach; mając na uwadze, że 1,5 mld ludzi żyje w ubóstwie i jednocześnie cierpi niedostatek w zakresie opieki zdrowotnej, edukacji i poziomu życia, zwłaszcza w państwach dotkniętych konfliktami i w państwach niestabilnych;
- G. mając na uwadze, że konflikty charakteryzujące się przemocą oraz kryzysy humanitarne w dalszym ciągu niweczą wysiłki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że kobiety ponoszą w większym stopniu skutki konfliktów wojskowych oraz kryzysów;
- H. mając na uwadze, że wciąż potrzebne są dodatkowe wysiłki, aby obniżyć o połowę odsetek ludzi cierpiących głód, gdyż 162 mln małych dzieci jest narażonych na niedożywienie; mając na uwadze, że ukryty głód można zdefiniować jako niedobór mikroelementów, który może mieć nieodwracalne skutki dla zdrowia, jak również konsekwencje społeczno-ekonomiczne związane ze zmniejszeniem wydajności pracowników;
- I. mając na uwadze, że rok 2014 jest Międzynarodowym Rokiem Rolnictwa Rodzinnego,
- J. mając na uwadze, że w Deklaracji o prawie do rozwoju z 1986 r. uznano rozwój za podstawowe prawo człowieka; mając na uwadze, że deklaracja ta zobowiązuje do podejścia, którego podstawą są prawa człowieka i które charakteryzuje się urzeczywistnianiem wszystkich praw człowieka (gospodarczych, społecznych, kulturalnych, obywatelskich i politycznych); mając również na uwadze, że w deklaracji zawarto także zobowiązanie do zacieśniania współpracy międzynarodowej;
- K. mając na uwadze, że zmiana klimatu i degradacja środowiska zagrażają ograniczeniu ubóstwa, pogarszając sytuację grup w najtrudniejszej sytuacji, a wiele krajów rozwijających się wciąż jest uzależnionych od rolnictwa i zasobów naturalnych podatnych na oddziaływanie klimatu oraz nie dysponuje zdolnościami w zakresie zarządzania ryzykiem klimatycznym; mając na uwadze, że istnieje pilna potrzeba zmniejszenia globalnych emisji gazów cieplarnianych oraz osiągnięcia sprawiedliwszego i bardziej zrównoważonego gospodarowania i zarządzania zasobami naturalnymi;

- L. mając na uwadze, że postępy na drodze do realizacji milenijnych celów rozwoju w zakresie opieki zdrowotnej opierają się w dużej mierze na inwestycjach badawczo-rozwojowych poczynionych we wcześniejszych latach; mając na uwadze, że prawa własności intelektualnej nie powinny utrudniać dostępu do przystępnych cenowo leków;
- M. mając na uwadze, że podstawowym warunkiem przerwania międzypokoleniowego cyklu dziedziczenia ubóstwa i nierówności jest możliwość rozwoju wczesnodziecięcego oraz dostęp do jak najlepszej edukacji dla każdego dziecka, młodego człowieka i dorosłego;
- N. mając na uwadze niewielkie postępy w dziedzinie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet; mając na uwadze, że kobiety często doświadczają dyskryminacji i przemocy;
- O. mając na uwadze, że w skali światowej kobiety i dziewczęta stanowią większość osób żyjących w skrajnym ubóstwie, oraz mając na uwadze, że równouprawnienie płci oraz prawa kobiet to niezbędny warunek powodzenia globalnych ram rozwoju na okres po roku 2015; mając na uwadze, że według szacunków każdego dnia na świecie umiera około 800 kobiet wskutek powikłań w czasie ciąży lub porodu; mając na uwadze, że na Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju w Kairze w 1994 r. zaapelowano o powszechny dostęp do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a także do odnośnych praw, co może ratować życie;
- P. mając na uwadze, że kobiety stanowią ponad połowę migrantów;
- Q. mając na uwadze, że Afryka eksportuje przy pomocy nielegalnych przepływów finansowych znacznie więcej kapitału do innych części świata w porównaniu z tym, co otrzymuje w postaci pomocy międzynarodowej i przekazów pieniężnych;
- R. mając na uwadze, że nowe ramy na rzecz zrównoważonego rozwoju stanowią okazję do zapewnienia szerokiego udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego, samorządów lokalnych i parlamentów narodowych;
- S. mając na uwadze, że w odpowiedzi na wzrost demograficzny na skalę globalną należy stworzyć więcej nowych i godziwych miejsc pracy; mając na uwadze, że sektor prywatny tworzy najwięcej miejsc pracy zarówno w krajach rozwiniętych, jak i w krajach rozwijających się, a zatem może być niezbędnym partnerem w zwalczaniu ubóstwa, jeżeli istnieją jasne mechanizmy odpowiedzialności oraz w pełni przestrzega się międzynarodowych regulacji w zakresie ochrony socjalnej;
- T. mając na uwadze, że pomoc w dalszym ciągu odgrywa wyjątkową rolę w ograniczaniu ubóstwa i może doprowadzić do przełomu w krajach rozwijających się;
- U. mając na uwadze, że wykorzystanie zasobów krajowych stanowi istotny element walki z ubóstwem i nierównością;
- V. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie to najwięksi darczyńcy pomocy rozwojowej i dlatego powinny pozostać najbardziej aktywnymi uczestnikami kolejnego etapu negocjacji pod egidą ONZ, promując w szczególności podejście oparte na prawach człowieka, którego główne elementy to równość, brak dyskryminacji,

uczestnictwo i integracja przy planowaniu i wdrażaniu tych ram;

- W. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady z grudnia 2014 r. znajdzie się spójny pakiet zasad oraz główne założenia strategii negocjacyjnej;
- X. mając na uwadze, że art. 208 TFUE stanowi, że zmniejszenie ubóstwa jest głównym celem polityki Unii na rzecz rozwoju, oraz ustanawia spójność polityki na rzecz rozwoju;

I. Milenijne cele rozwoju: ocena i nowe wyzwania

1. podkreśla, że w ostatnich latach zmieniły się warunki globalne, co obejmuje zmiany w globalnej równowadze gospodarczej i politycznej, i chociaż niektóre kraje rozwijające się i gospodarki wschodzące odnotowały stosunkowy wzrost gospodarczy, wciąż borykają się one z poważnym i pogłębiającym się problemem nierówności; jest zdania, że potrzebne jest nowe podejście obejmujące globalne zarządzanie oraz koncentrujące się na spójności polityki na rzecz rozwoju i na zapewnianiu globalnych dóbr publicznych;
2. przypomina, że choć zaletą milenijnych celów rozwoju była ich prostota, nie rozwiązały one problemów strukturalnych stanowiących przyczynę ubóstwa i nierówności; podkreśla, że globalne ramy zrównoważonego rozwoju po roku 2015 powinny prowadzić do zmian dzięki likwidowaniu podstawowych przyczyn ubóstwa i nierówności, a tym samym powinny doprowadzić do końca działania podjęte w związku z obecnymi milenijnymi celami rozwoju;
3. podkreśla, że ustanowione w 2000 r. milenijne cele rozwoju odniosły wiele sukcesów w krajach o średnich dochodach i krajach rozwijających się, jednak postępy nie były równe, zarówno wewnątrz krajów, jak i między nimi, dlatego należy dokładnie przeanalizować te wyniki i wyciągnąć wnioski podczas kształtowania globalnych ram rozwoju po 2015 r.;
4. przypomina, że chociaż milenijne cele rozwoju doprowadziły do ogromnej zmiany w życiu ludzi, kluczowe kwestie, takie jak łamanie praw człowieka, nierówności, w tym nierówności między płciami, konflikty zbrojne i terroryzm, zmiana klimatu, brak bezpieczeństwa żywnościowego, brak praw własności, brak praw do gruntów, migracja, ograniczony dostęp do usług w zakresie opieki zdrowotnej i edukacji, zmiany demograficzne, ograniczone zasoby, utrata bioróżnorodności, korupcja, oszustwa podatkowe i uchylanie się od płacenia podatków, niestabilny wzrost, bezrobocie oraz kryzysy finansowe i gospodarcze wciąż stanowią wyjątkowo złożone i powiązane ze sobą wyzwania na następne dziesięciolecia i wskazują na potrzebę znalezienia nowych modeli rozwoju, które umożliwiłyby wszystkim obywatelom trwały rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu;
5. podkreśla, że zrównoważenie środowiskowe jest ogromnym wyzwaniem, a niepowodzenie w tym zakresie może zagrażać rozwojowi społecznemu w każdym jego wymiarze; przypomina w szczególności, że degradacja środowiska stanowi ogromną przeszkodę na drodze do osiągnięcia celu, jakim jest likwidacja skrajnego ubóstwa i głodu; przypomina na przykład, że utrzymujące się nierówności i walka o skąpe zasoby

to jedne z głównych przyczyn konfliktów, głodu, braku bezpieczeństwa oraz przemocy, a to z kolei główne czynniki hamujące rozwój społeczny i działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego rozwoju;

6. podkreśla, że te nowe ramy powinny stanowić skuteczną odpowiedź na powyższe wyzwania i rozwiązanie istotnych kwestii, takich jak poszanowanie godności każdego człowieka, sprawiedliwość, równość, dobre zarządzanie, demokracja, praworządność, pokój i bezpieczeństwo, zmiana klimatu, ograniczenie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi i budowanie odporności na nie, ochrona bioróżnorodności, trwały wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, prawa własności, prawa do gruntów, opieka zdrowotna i ochrona socjalna, edukacja, badania i innowacje, a także prawa kobiet, dzieci, młodych ludzi i mniejszości;
7. podkreśla, że nowe ramy rozwoju muszą mieć uniwersalny charakter oraz mieć zastosowanie we wszystkich krajach, w tym również w państwach członkowskich UE, co oznacza, że muszą być użyteczne i uczciwe z perspektywy zarówno krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się, a także muszą uwzględniać różne krajowe uwarunkowania, możliwości, strategie i priorytety; podkreśla, że wynikające stąd nowe obowiązki i obciążenia muszą zostać równo i sprawiedliwie podzielone między wszystkie kraje; apeluje do UE o wskazanie konkretnych działań i zobowiązań stanowiących odniesienie do zasady uniwersalności na szczeblu wewnętrznym i międzynarodowym;
8. podkreśla, że osią nowych ram rozwoju powinna być wzajemna odpowiedzialność i przejrzystość na wszystkich szczeblach, a rządy krajowe i inne podmioty, w tym sektor prywatny, powinny ponosić odpowiedzialność za wdrażanie tych ram;
9. wzywa UE, by aktywnie prowadziła proces ustanowienia jednolitych, kompleksowych i zintegrowanych globalnych ram rozwoju po roku 2015, oraz z zadowoleniem przyjmuje konsensus, zgodnie z którym nowy globalny program działań na rzecz rozwoju powinien wzmocnić środki wdrożenia i odnowy globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju;

II. Potrzeba odnowienia światowego partnerstwa oraz zajęcia zdecydowanego i spójnego stanowiska przez UE

10. wzywa UE, aby odgrywała aktywną rolę w kształtowaniu nowego partnerstwa globalnego, które zmobilizuje do działania wszystkie kraje, w tym gospodarki wschodzące, jak też wszystkie odnośne zainteresowane strony, w tym sektor prywatny, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, władze lokalne i parlamenty narodowe;
11. apeluje do UE o przyjęcie silnego, spójnego i jednolitego stanowiska w zbliżających się negocjacjach międzyrządowych przy uwzględnieniu priorytetów wskazanych w niniejszej rezolucji;
12. zgadza się z konkluzjami otwartej grupy roboczej ONZ; uważa jednak, że należałoby ostatecznie pogrupować ramy określone w tych konkluzjach, przy czym należy utrzymać równowagę między eliminacją ubóstwa, zwalczaniem nierówności oraz trzema wymiarami zrównoważonego rozwoju, a ponadto nie może się to odbyć kosztem

podejścia opartego na prawach ani bardziej ambitnych i innowacyjnych celów;

13. podkreśla, że nowe ramy globalne powinny obejmować odpowiednią strukturę instytucjonalną, zajmującą się osiągnięciem głównych celów – eliminacji ubóstwa, zwalczania nierówności oraz wspierania zrównoważonego rozwoju, wraz z jasnymi wytycznymi dotyczącymi kontroli ich wdrażania, oraz że struktura ta powinna zająć się również problemem złożoności i wzajemnych powiązań między poszczególnymi obszarami przyszłych ram;
14. jest zdania, że spójność polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju jest kluczowym narzędziem wdrażania ram na okres po 2015 r.; w tym celu wzywa UE do dopilnowania, by do ram włączono niezbędne wytyczne, oceny skutków oraz mechanizmy monitorowania i sprawozdawczości, aby urzeczywistnić spójność polityki na rzecz rozwoju;
15. podkreśla, że powszechność globalnego programu działań na rzecz rozwoju po roku 2015 oznacza bardziej ambitne zobowiązania UE i jej państw członkowskich; podkreśla, że nowe cele zrównoważonego rozwoju w globalnych ramach będzie należało odzwierciedlić zarówno w zewnętrznej, jak i wewnętrznej polityce UE;

III. Obszary priorytetowe

16. przypomina, że likwidacja ubóstwa musi pozostać najważniejszym priorytetem globalnego programu działań na rzecz rozwoju po roku 2015, podobnie jak powiązane ze sobą filary stabilności gospodarczej, zrównoważonego rozwoju ekologicznego i zrównoważonego rozwoju społecznego, a także wzmocnione partnerstwo globalne;

Eliminacja ubóstwa, zwalczanie nierówności oraz zrównoważony rozwój

17. podkreśla, że podstawowym aspektem globalnych ram rozwoju po roku 2015 powinna być eliminacja ubóstwa, zwalczanie nierówności oraz zrównoważony rozwój; podkreśla, że ramy muszą koncentrować się na ludziach i służyć zaprowadzeniu sprawiedliwości oraz że należy przy tym zastosować podejście oparte na prawach, tak aby zmniejszać nierówności w obrębie pojedynczych krajów i między krajami, co powinno stanowić jeden z kluczowych priorytetów w nowych ramach;
18. uważa, że nierówności utrudniają rozwój i realizację działań na rzecz ograniczenia ubóstwa; przypomina, że likwidacja ubóstwa, równość i zrównoważony rozwój są możliwe tylko wówczas, jeżeli uwzględnimy wszystkie szczególnie wrażliwe grupy i wspiera równy dostęp do zasobów, zrównoważone korzystanie z nich oraz dobre zarządzanie nimi; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania celu zrównoważonego rozwoju nr 10 – zaproponowanego przez otwartą grupę roboczą ONZ – jako autonomicznego celu w nowych ramach;
19. podkreśla potrzebę ustalenia celu w zakresie likwidacji skrajnego ubóstwa na poziomie 2 USD dziennie, jeżeli ramy te rzeczywiście mają mieć charakter transformacyjny;
20. podkreśla, że przyszłe ramy powinny uwzględniać wielowymiarowe aspekty ubóstwa i nierówności, które nie ograniczają się do braku dochodów, lecz uwzględniają człowieka

z poszanowaniem jego godności oraz we wszystkich jego wymiarach, w tym w wymiarze społecznym; podkreśla, że ubóstwa nie należy oceniać wyłącznie na podstawie dochodów, lecz również na podstawie wskaźników dobrostanu innych niż PKB;

21. zaleca wspieranie budowania państwowości za pomocą zwiększenia ogólnej i/lub sektorowej pomocy zależnej od spełnienia kryteriów dobrych rządów;
22. uważa, że przyjęcie holistycznego podejścia w walce z nierównościami oznacza m.in. analizę skutków programu liberalizacji w odniesieniu do ubóstwa i nierówności; przypomina na przykład, że kraje najsłabiej rozwinięte mają trudności ze zrekomensowaniem spadku podatków z tytułu handlu, do którego doszło z powodu liberalizacji handlu; podkreśla również, że w gospodarce, która w dużej mierze podlega zasadom globalizacji, w wyniku liberalizacji doszło do ograniczenia siły przetargowej pracowników, co z kolei zagraża prawom zapisanym w Powszechnej deklaracji praw człowieka i programie godnej pracy; w związku z powyższym wzywa UE do ukształtowania swojej strategii politycznej w zakresie handlu w taki sposób, aby utrzymać i chronić wysokie standardy socjalne i środowiskowe, a także zniechęcać do wszelkich przejawów dumpingu socjalnego i środowiskowego;
23. podkreśla, że istnieje zasadniczy związek między dobrym zarządzaniem, zrównoważonym rozwojem i wzrostem oraz ograniczeniem nierówności społecznych; podkreśla znaczenie promowania równych szans i praw oraz dialogu społecznego; apeluje o szerszą definicję ubóstwa, która nie opierałaby się jedynie na PKB, lecz obejmowała również inne wskaźniki postępu i dobrostanu;
24. podkreśla decydującą rolę gospodarczą i społeczną silnej i stabilnej klasy średniej; podkreśla konieczność większego zaangażowania klasy średniej w proces polityczny, tak aby sprzyjać solidarnemu wzrostowi;
25. apeluje o propagowanie rozwoju zrównoważonego pod względem ekologicznym we wszystkich krajach, zarówno rozwiniętych, jak i rozwijających się, który opierałby się na zrównoważonym korzystaniu z odnawialnych zasobów naturalnych i ochronie środowiska;
26. podkreśla potrzebę promowania zrównoważonego rozwoju poprzez utrzymywanie równowagi w rozwoju regionalnym dzięki wspieraniu rozwoju małych miejscowości i mniejszych miast oraz niedopuszczaniu do nadmiernego rozrastania się dużych miast;

Podejście oparte na prawach człowieka

27. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wspieranie podejścia opartego na prawach człowieka i koncentrującego się na ludziach znalazło się wśród celów zrównoważonego rozwoju zaproponowanych przez otwartą grupę roboczą ONZ; wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że do tej pory nie przyjęto bardziej ambitnego podejścia, i podkreśla, że takie podejście jest niezbędne do wyeliminowania przyczyn ubóstwa, wykluczenia społecznego i nierówności;
28. podkreśla powszechność, niepodzielność i współzależność wszystkich praw człowieka

wszystkich ludzi bez żadnej dyskryminacji, począwszy od podstawowego prawa wszystkich ludzi do godności, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na prawa człowieka kobiet i dziewcząt, w tym promowanie powszechnego dostępu do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz ochronę i poszanowanie praw migrantów i mniejszości, w tym osób LGBTI i osób zakażonych wirusem HIV; podkreśla, jak istotne jest przestrzeganie i promowanie w nowych ramach praw osób niepełnosprawnych;

29. wzywa UE do położenia nacisku na to, by w programie działań na okres po 2015 r. w sposób priorytetowy potraktować przyjęcie i wdrożenie właściwych ram prawnych oraz fakt, że strategię krajowe i lokalne powinny zwalczać korupcję i bezkarność, zapewniając dostęp do bezstronnych i niezawisłych instytucji wymiaru sprawiedliwości oraz do skutecznych środków prawnych w przypadku łamania praw człowieka, zwłaszcza praw grup zmarginalizowanych, a także zapewniając ochronę obrońcom praw człowieka; podkreśla, że globalne ramy rozwoju na okres po 2015 r. powinny gwarantować dobre zarządzanie, demokrację i praworządność;
30. wzywa UE do podwojenia wysiłków w celu zapewnienia, by w zbliżających się negocjacjach międzyrządowych podejście oparte na prawach człowieka i prawo do rozwoju stały się podstawowymi koncepcjami globalnych ram rozwoju po roku 2015 i aby w związku z tym przy planowaniu, realizacji i monitorowaniu tych ram uwzględniano kluczowe filary tego podejścia, tj. uniwersalność, niepodzielność, niedyskryminację, równość, rozliczalność, praworządność, uczestnictwo i integrację; podkreśla, jak ważne jest, by cel zrównoważonego rozwoju nr 16 zaproponowany przez otwartą grupę roboczą ONZ był autonomicznym celem w nowych ramach;

Zapobieganie konfliktom, odbudowa po konfliktach, budowanie pokoju oraz propagowanie trwałego pokoju

31. jest zdania, że globalne ramy rozwoju na okres po 2015 r. powinny właściwie odzwierciedlać nowy ład na rzecz państw niestabilnych i wyznaczone w Pusanie cele dotyczące budowania pokoju i państwowości; podkreśla, że w nowych ramach należy ze szczególną uwagą potraktować państwa niestabilne; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dążenie do społeczeństwa żyjącego w pokoju to jeden z priorytetów UE stanowiących ważny element nowych ram; jest również zdania, że koniecznie należy zaangażować się na rzecz strukturalnego, intensywnego i długofalowego partnerstwa, którego priorytetowym celem będzie reforma sektora bezpieczeństwa, zaprowadzenie rządów prawa i powołanie instytucji demokratycznych;
32. podkreśla, że w nowych ramach należy uwzględnić podstawowe przyczyny konfliktów i niestabilności; apeluje o to, by instytucje europejskie wprowadziły bardziej reaktywne procedury w sytuacjach pokonfliktowych i przyjęły strategię, w ramach której pomoc rozwojowa będzie jak najlepiej wspierała cele bezpieczeństwa;
33. zdecydowanie potępia fakt, że na obszarach objętych konfliktem przestępcy nie są ścigani ani karani, zwłaszcza w przypadku przemocy seksualnej wobec kobiet i dzieci; podkreśla potrzebę podwojenia wysiłków na rzecz ochrony ludności cywilnej cierpiącej z powodu konfliktów zbrojnych, na rzecz zwiększenia dostępu do wsparcia psychologicznego, zwłaszcza dla kobiet i dzieci, a także wzmocnienia w nowych

globalnych ramach zasady łączenia pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju;

34. uznaje ważny wkład kobiet w zapobieganie konfliktom i budowanie pokoju i w związku z tym apeluje o propagowanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325, aby zapewnić udział kobiet w rozwiązywaniu konfliktów i budowaniu demokracji;

Łagodzenie zmiany klimatu, ochrona środowiska i ograniczenie ryzyka katastrof

35. uważa, że do globalnych ram rozwoju na okres po 2015 r. należy skutecznie i w sposób widoczny i ambitny włączyć łagodzenie zmiany klimatu oraz dostosowanie do niej jako kwestię przekrojową; popiera szeroki zakres środków służących przeciwdziałaniu skutkom zmiany klimatu i zapewnieniu przyszłym pokoleniom lepszej przyszłości, w tym stopniowe wycofywanie dotacji szkodliwych dla środowiska; podkreśla, że szczególną uwagę należy poświęcić zrównoważonej energii, ponieważ jest ona niezbędna w celu łagodzenia zmiany klimatu;
36. podkreśla, że ów proces włączania nie powinien doprowadzić do przekierowania oficjalnej pomocy rozwojowej na strategie klimatyczne, które nie prowadzą bezpośrednio do ograniczenia ubóstwa;
37. uważa, że wiele ubogich społeczności doświadcza już skutków zmiany klimatu, chociaż nie są one za nią odpowiedzialne; powtarza, że należy pilnie ograniczyć emisje i skupić się na strategiach bezemisyjnych; podkreśla, że przejście na gospodarkę efektywną energetycznie i opartą na źródłach odnawialnych może skutkować ograniczeniem ubóstwa; uważa, że UE powinna wspierać powszechny dostęp do niezawodnych i dostępnych cenowo usług energetycznych, opartych na energii ze źródeł odnawialnych;
38. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że łagodzenie zmiany klimatu i zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych – w tym ochrona oceanów i mórz oraz różnorodności biologicznej i lasów – są wyraźnie obecne i uwzględnione w dokumencie podsumowującym wyniki prac otwartej grupy roboczej;
39. podkreśla, że do nowych ram należy włączyć środki dotyczące pomocy humanitarnej, budowania zdolności, zapobiegania oraz środki służące oddolnemu uczestnictwu w celu skutecznego ograniczenia ryzyka katastrof i wzmocnienia odporności; podkreśla, że należy zwiększyć międzynarodową pomoc, poprawić koordynację oraz zwiększyć zasoby na potrzeby działań w sytuacjach wyjątkowych, poprawy sytuacji i odbudowy po wystąpieniu klęski żywiołowej;
40. uznaje szczególną rolę kobiet w przyczynianiu się do zrównoważonego rozwoju, a zatem apeluje o włączenie aspektu równości płci do strategii dotyczących środowiska i zmiany klimatu w celu zniwelowania nierówności między kobietami i mężczyznami w dostępie do zasobów przeznaczonych na przystosowanie się do zmiany klimatu i kontroli nad tymi zasobami;

Bezpieczeństwo żywnościowe, żywność, zrównoważone rolnictwo, zwalczanie degradacji gleby, woda i infrastruktura sanitarna

41. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że bezpieczeństwo żywnościowe i żywieniowe stało się

- priorytetowym obszarem nowych globalnych ram rozwoju, oraz z zadowoleniem przyjmuje, że w dokumencie końcowym otwartej grupy roboczej uwzględniono autonomiczny cel zakładający wyeliminowanie głodu, osiągnięcie bezpieczeństwa żywnościowego i ulepszonego żywienia oraz promowanie zrównoważonego rolnictwa; uznaje szczególne potrzeby kobiet rolników związane z bezpieczeństwem żywnościowym, które należy uwzględnić przy opracowywaniu nowych ram;
42. podkreśla, że należy zająć się powiązaniem ze zwiększeniem wydajności zrównoważonego rolnictwa i rybołówstwa, które prowadzi do mniejszej utraty i mniejszego marnotrawstwa żywności, przejrzystego zarządzania zasobami naturalnymi i przystosowania się do zmiany klimatu;
 43. wskazuje, że zabezpieczenie tytułów prawnych do gruntów w przypadku drobnych producentów rolnych, uwzględniające tradycyjne prawa do korzystania z gruntów, pobudza gospodarkę lokalną, a zarazem zwiększa bezpieczeństwo żywnościowe;
 44. uznając, że dostęp do żywności jest podstawowym prawem człowieka, podkreśla, że nie należy ograniczać działań wyłącznie do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego, lecz trzeba wyznaczyć wyraźny cel „zero głodu” i do 2025 r. rozwiązać skandaliczny problem głodu; podkreśla, że wysiłki w celu wyeliminowania głodu oraz położenia kresu niedożywieniu i zjawisku ukrytego głodu powinny koncentrować się zwłaszcza na dzieciach i kobietach karmiących piersią;
 45. podkreśla, że należy wdrożyć we wszystkich krajach zobowiązania Rio+20 dotyczące kwestii degradacji gruntów oraz wytyczne FAO dotyczące prawa do pożywienia oraz struktury rolnictwa; podkreśla, jak ważne znaczenie w zapobieganiu grabieży ziemi ma dobre zarządzanie w skali globalnej;
 46. podkreśla konieczność wzmocnienia dobrego zarządzania w sektorze gruntów oraz konieczność ochrony gruntów przed coraz większym ryzykiem ich grabieży przez ugrupowania interesów gospodarczych;
 47. zwraca uwagę na znaczenie uwzględnienia kwestii powszechnego dostępu do bezpiecznej wody pitnej i infrastruktury sanitarnej oraz zintegrowanej gospodarki wodnej; podkreśla, że należy podjąć działania, aby ograniczyć stosowanie niebezpiecznych chemikaliów i zapobiegać zanieczyszczeniom;

Zdrowie i edukacja

48. jest zdania, że sektor zdrowia jest kluczowy dla rozwoju społeczno-gospodarczego społeczeństw; w związku z tym wzywa UE do skoncentrowania się w nowych globalnych ramach na promowaniu sprawiedliwej, powszechnej i zrównoważonej opieki zdrowotnej, ze specjalnym uwzględnieniem przystępnej cenowo opieki zdrowotnej dla dzieci i matek oraz ambitnego celu wyeliminowania możliwych do uniknięcia zgonów matek, noworodków i dzieci oraz zakończenia epidemii AIDS, gruźlicy, malarii i innych chorób zakaźnych;
49. uznaje, że zdrowie należy do praw człowieka; podkreśla, jak ważne jest zwiększenie powszechnego dostępu do higieny oraz do wysokiej jakości opieki zdrowotnej i

ubezpieczeń zdrowotnych, w tym do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; apeluje, aby UE zwróciła szczególną uwagę na to, by zapobiegać wykluczeniu grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji i ich dyskryminowaniu pod względem dostępu do systemów ochrony zdrowia;

50. podkreśla ogromne znaczenie kontynuowania prac nad poprawieniem dostępu do wody, infrastruktury sanitarnej i higieny, która to kwestia jest zagadnieniem przekrojowym mającym wpływ na realizację innych celów programu działań na okres po 2015 r., w tym w zakresie zdrowia, edukacji i równości płci;
51. podkreśla, że edukacja ma kluczowe znaczenie dla rozwijania samowystarczalnych społeczeństw; apeluje o włączenie do nowych globalnych ram rozwoju kwestii dostępu do wszystkich szczebli edukacji o odpowiedniej jakości, a także o uwzględnienie w tych ramach kwestii dostępu do edukacji w sytuacjach wyjątkowych i kryzysowych; podkreśla, że należy promować obywatelstwo oparte na uczestnictwie poprzez zachęcanie obywateli do pełnego korzystania z praw obywatelskich i politycznych oraz budować społeczeństwa oparte na wiedzy i innowacyjne;
52. nalega, aby w ramach na okres po 2015 r. Komisja promowała priorytet wyeliminowania nierówności w dostępie do opieki zdrowotnej i edukacji oraz by przewidziała specjalne środki umożliwiające dotarcie do osób w niekorzystnej sytuacji i grup zagrożonych dyskryminacją;

Centralna rola kobiet w globalnych ramach rozwoju po 2015 r.

53. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt oraz znaczenie równości płci zostały uznane za priorytet w dokumencie końcowym otwartej grupy roboczej, zważywszy na główną rolę kobiet w nowych globalnych ramach rozwoju; wzywa UE i jej państwa członkowskie do poparcia apelu otwartej grupy roboczej o wyznaczenie autonomicznego celu dotyczącego równości płci, przy jednoczesnym dopilnowaniu uwzględnienia aspektu płci we wszystkich celach, a ponadto wzywa do promowania włączenia ambitnych celów związanych z prawami kobiet i dziewcząt oraz do większych wysiłków na rzecz realizacji tych celów;
54. przypomina, że ważne jest wyeliminowanie w nowych ramach wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt; podkreśla, jak ważne jest zlikwidowanie wszelkich przepisów prawnych i praktyk o charakterze dyskryminującym; nalega, by UE uznała eliminację wszelkich form przemocy, takich jak przemoc domowa, handel ludźmi, wykorzystywanie i molestowanie seksualne, i wszystkich szkodliwych praktyk, w tym małżeństw dzieci, przedwczesnych lub przymusowych małżeństw oraz okaleczania żeńskich narządów płciowych, za jeden z głównych priorytetów w obszarze praw człowieka w nowych globalnych ramach;
55. uważa, że globalny program działań na okres po 2015 r. powinien przekazywać wyraźny komunikat dotyczący udziału kobiet w procesach decyzyjnych;
56. podkreśla znaczenie zapewnienia wszędzie kobietom i mężczyznom równego dostępu do zatrudnienia oraz równego wynagrodzenia za pracę o równej wartości; uznaje potrzebę zapewnienia kobietom, które mają dzieci, prawa do jednoczesnego

kontynuowania zatrudnienia;

57. podkreśla znaczenie zwiększenia dostępu dziewcząt do edukacji na wszystkich szczeblach i usunięcia barier w uczeniu się;
58. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie powszechnego dostępu do usług zdrowotnych, takich jak planowanie rodziny, przy uwzględnieniu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i praw z nim związanych;
59. podkreśla, że należy przewidzieć szczególne i skuteczne mechanizmy ochrony migrujących kobiet, oraz uznaje znaczenie prawa kobiet do migracji i integracji w nowej kulturze;

Trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, zatrudnienie i tworzenie godziwych miejsc pracy

60. podkreśla, że do zapewnienia sukcesu ram na okres po 2015 r. niezbędny jest trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, któremu towarzyszy tworzenie godziwych miejsc pracy oraz efektywna gospodarka zasobami służąca zaprowadzeniu bardziej zrównoważonego modelu konsumpcji i produkcji, oraz łagodzenie zmiany klimatu; uważa, że określenie wskaźników jakościowych będzie miało decydujące znaczenie dla śledzenia, w jakim stopniu postępy w rozwoju sprzyjają włączeniu społecznemu i są zrównoważone, a także w jakim stopniu uwzględniane są kwestie dotyczące potrzeb grup najsłabszych i znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji;
61. podkreśla, że istotne jest śledzenie, w jakim stopniu rozwój gospodarczy uwzględnia grupy najsłabsze i znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji, oraz w jakim stopniu zwiększenie wydajności jest uwzględniane w wynagrodzeniu; przypomina, że zapewnienie obywatelom podstawowych usług socjalnych, a tym samym przyczynienie się do ograniczenia ubóstwa, należy do obowiązków państwa; uznaje, że niezbędne jest ustanowienie zdefiniowanych na szczeblu krajowym poziomów ochrony socjalnej i przepisów o wynagrodzeniu minimalnym w krajach rozwijających się;
62. wzywa UE do promowania sprzyjającego klimatu dla przedsiębiorczości, handlu, inwestycji i innowacji, który będzie prowadził do ograniczenia nierówności i będzie służył zwiększeniu sprawiedliwości społecznej;
63. podkreśla, że w nowych globalnych ramach rozwoju konieczne jest wyeliminowanie pracy dzieci;
64. apeluje o to, by dzięki nowym globalnym ramom powstał bardziej sprawiedliwy i zrównoważony system handlu oparty na dialogu, przejrzystości i szacunku i sprzyjający większej równości w handlu międzynarodowym; uważa, że ruch Fair Trade (Sprawiedliwy handel) jest przykładem udanego partnerstwa, które skupia wiele zainteresowanych stron na całym świecie i na różnych etapach łańcucha dostaw i zapewnia dostęp do rynku producentom znajdującym się w niekorzystnym położeniu, zwłaszcza kobietom, gwarantuje trwałe środki do życia, przestrzega norm pracy, eliminuje pracę dzieci i sprzyja ekologicznym praktykom rolnym i produkcyjnym;

65. uznaje potrzebę, by w nowych globalnych ramach promować powszechny, przejrzysty, oparty na zasadach, otwarty, niedyskryminacyjny i sprawiedliwy wielostronny system handlu w ramach WTO; wzywa UE do ponownego rozważenia swojej strategii dotyczącej polityki zrównoważonego rozwoju, w tym sprawiedliwego handlu;
66. apeluje o wspieranie rozwoju ekologicznych zachęt, takich jak tworzenie zielonych miejsc pracy;
67. podkreśla, że w nowych globalnych ramach należy uwzględnić eliminowanie bezrobocia młodzieży;

Sektor prywatny

68. podkreśla, że sektor prywatny może być kluczowym motorem trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, jeśli weźmie się pod uwagę kluczowe zasady rozwoju, takie jak prawa człowieka, prawa pracownicze, rozliczalność przedsiębiorstw, mechanizmy przejrzystości, dialog społeczny i zobowiązania środowiskowe; wzywa UE do wspierania budowy systemów regulacyjnych, które będą ograniczały nadmierną biurokrację, promowały dobre rządy, zwalczały łapówkarstwo i korupcję oraz promowały tworzenie miejsc pracy; nalega na konieczność udoskonalenia społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wielonarodowych za pomocą prawnie wiążących przepisów; w tych okolicznościach uznaje, że sektor prywatny powinien być kluczowym motorem trwałego rozwoju gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;
69. apeluje o przejrzyste i sprawiedliwe zasady dostępu do rynków lokalnych i międzynarodowych, które dają wszystkim zainteresowanym stronom równe szanse;
70. zauważa, że społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw powinna być ważnym elementem nowych ram;
71. wzywa UE do dopilnowania, by przy udzielaniu pomocy finansowej kierowanej do sektora prywatnego w każdym przypadku przestrzegano zasad skuteczności rozwoju, a także by celem tej pomocy było wydzwignięcie ludzi w krajach rozwijających się z ubóstwa;
72. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Rady dotyczące większego nacisku na wspieranie mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw poprzez utworzenie przyjaznych warunków dla właścicieli małych przedsiębiorstw i ułatwienie dostępu do finansowania i szkoleń;
73. w szczególności wspiera dalszy rozwój inicjatywy przedsiębiorczości społecznej w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju; apeluje o utworzenie nowych narzędzi, które lepiej wspierają współpracę małych i średnich przedsiębiorstw w krajach rozwiniętych i krajach rozwijających się;
74. wzywa UE, aby w programie działań na okres po 2015 r. priorytetowo potraktowała sprawiedliwość podatkową i uruchamianie zasobów krajowych, ponieważ powinno to odgrywać główną rolę w transformacji społeczeństwa, eliminacji ubóstwa i

ograniczeniu nierówności;

Spoleczeństwo obywatelskie

75. uznając potrzebę zastosowania w nowych ramach podejścia opartego na uczestnictwie, którego celem powinno być angażowanie podmiotów na wszystkich szczeblach, podkreśla, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje kobiet w odniesieniu do głównej roli kobiet w globalnym rozwoju, odgrywają zasadniczą rolę jako podmioty umożliwiające rozwój, promujące powszechność, równość, integracyjność, rozliczalność i przejrzystość; podkreśla znaczenie nawiązywania dialogu z organizacjami w terenie i ułatwiania bezpośredniego udziału indywidualnych osób i społeczności;
76. podkreśla szczególną rolę organizacji społeczeństwa obywatelskiego w promowaniu praworządności, sprawiedliwości, praw człowieka i zasad demokratycznych, zwłaszcza w krajach, gdzie budowanie państwowości jest dopiero na początkowym etapie, a możliwości państwa i rządu są ograniczone;

Władze lokalne i parlamenty narodowe

77. podkreśla, jak istotne jest zaangażowanie władz lokalnych i parlamentów narodowych w planowanie i realizację strategii rozwoju oraz ich zaangażowanie w dziedzinie przepływów pomocy finansowej przeznaczonej na rozwój; podkreśla, że wymaga to prawdziwie partycypacyjnego procesu, prowadzonego już od wczesnego etapu, oraz że w związku z tym należy uznać i wzmocnić zdecentralizowaną pomoc publiczną;

IV. Mobilizowanie zasobów finansowych

78. wzywa państwa członkowskie, aby wywiązały się ze swoich zobowiązań dotyczących przeznaczenia co najmniej 0,7% DNB na oficjalną pomoc rozwojową, w tym co najmniej 0,2% DNB na kraje najslabiej rozwinięte i inne państwa znajdujące się w bardzo niekorzystnej sytuacji; apeluje do UE o przyjęcie spójnego i kompleksowego międzynarodowego podejścia do finansowania po roku 2015; powtarza, że należy nadal ściśle współpracować z innymi darczyńcami w zakresie rozwijania innowacyjnych mechanizmów finansowych, takich jak podatek od transakcji finansowych;
79. podkreśla znaczenie poszanowania zasady odpowiedzialności w ramach rozwoju; podkreśla konieczność zacieśnienia dialogu politycznego między darczyńcami a krajami partnerskimi;
80. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że oficjalna pomoc rozwojowa musi pozostać trzonem europejskiej polityki współpracy na rzecz rozwoju mającej na celu wyeliminowanie ubóstwa;
81. wzywa UE do oceny mechanizmów łączenia, aby dopilnować, by były one przejrzyste i rozliczalne oraz wywierały zdecydowany wpływ na zrównoważony rozwój; wzywa Komisję do opublikowania wytycznych, które opierają się na zharmonizowanych strategiach ograniczania ubóstwa;

82. ponawia apel o to, by walka z korupcją, praniem pieniędzy, uchylaniem się od opodatkowania, unikaniem opodatkowania, rajami podatkowymi, nielegalnymi przepływami kapitału i szkodliwymi strukturami podatkowymi stanowiła nadrzędny priorytet przy finansowaniu rozwoju; przypomina, że według szacunków kraje rozwijające się straciły w ostatnim dziesięcioleciu blisko 6 bln USD z powodu nielegalnych przepływów finansowych, a kwota ta znacznie przekracza wartość napływu oficjalnej pomocy rozwojowej w tym okresie; podkreśla zatem znaczenie zwiększenia przejrzystości i udoskonalenia globalnego dobrego zarządzania;
83. wzywa UE, aby w miarę możliwości ułatwiała zawieranie partnerstw publiczno-prywatnych oraz aby priorytetowo traktowała włączanie doświadczenia, wiedzy fachowej i systemów zarządzania sektora prywatnego do partnerstw z zasobami publicznymi;
84. wzywa UE do dalszego wspierania krajów rozwijających się w ich wysiłkach służących większej mobilizacji publicznych i prywatnych zasobów krajowych, oraz do pomagania im we wprowadzaniu sprawiedliwych, zrównoważonych i godziwych systemów podatkowych, co powinno doprowadzić do zmniejszenia ubóstwa i ograniczenia zależności od pomocy;

V. Wskaźniki i rozliczalność

85. podkreśla, że wiarygodne, dostępne i segregowane dane są niezbędne w celu opracowania właściwych strategii politycznych dotyczących nowych ram oraz w celu rozliczania rządów i wspólnoty międzynarodowej;
86. podkreśla, że potrzebne są solidne mechanizmy rozliczalności, aby dopilnować, by zarówno kraje rozwinięte, jak i rozwijające się wypełniały swoje zobowiązania oraz skutecznie stawiały czoło wyzwaniom dotyczącym ubóstwa i zrównoważonego rozwoju ujętym w ramach na okres po 2015 r.; podkreśla, że podstawą ram muszą być dane empiryczne, a także że ramy muszą obejmować cele finansowe oraz solidne mechanizmy monitorowania i rozliczalności na wszystkich szczeblach; przypomina, że mechanizmy monitorowania powinny obejmować proces przeglądu oparty na otwartości i przejrzystości;
87. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz przewodniczącemu Otwartej Grupy Roboczej ds. Celów Zrównoważonego Rozwoju.

UZASADNIENIE

I. Milenijne cele rozwoju (MCR) – osiągnięcia i nowe wyzwania

We wrześniu 2000 r. Organizacja Narodów Zjednoczonych przyjęła deklarację milenijną, na której podstawie ustanowiono konkretne, określone w czasie cele, które mają zostać osiągnięte do 2015 r.

MCR znacznie wpłynęły na życie ludzi. Niespełna rok od docelowego terminu osiągnięcia MCR o połowę ograniczono skrajne ubóstwo na świecie oraz osiągnięto imponujące wyniki w walce z malarią i gruźlicą.

Dzięki MCR – co również istotne – rządy, społeczność międzynarodowa, społeczeństwo obywatelskie i sektor prywatny nawiązały współpracę, aby osiągnąć konkretne cele w zakresie rozwoju i ograniczania ubóstwa.

Jednak konieczne są dodatkowe wysiłki, aby zmniejszyć o połowę odsetek ludzi cierpiących głód. W sprawozdaniu w sprawie rozwoju społecznego za rok 2014 podkreślono, że rozwój społeczny narażony jest na stałe zagrożenie, chyba że systematycznie realizuje się politykę w celu poprawy sytuacji i wprowadza się normy społeczne.

Oczekuje się, że światowe wyzwania będą coraz większe z powodu kluczowych kwestii, takich jak ubóstwo, łamanie praw człowieka, konflikty zbrojne i terroryzm, zmiana klimatu, brak bezpieczeństwa żywnościowego, migracja, bezrobocie, zmiany demograficzne, korupcja, ograniczone zasoby, niestabilny wzrost oraz kryzysy finansowe i gospodarcze. Konieczne są nowe ścieżki rozwoju, które mogłyby prowadzić do zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju.

Zatem program działań na okres po 2015 r. powinien zakładać wyraźnie odnowione światowe partnerstwo o kompleksowym zakresie, uznające wkład instrumentów wszelkiego typu oraz zdolne do korzystania z technologii i innowacji, a także obejmujące budowanie potencjału i handel.

Dlaczego taki dokument jest nam potrzebny?

W następstwie specjalnej konferencji ONZ poświęconej milenijnym celom rozwoju (wrzesień 2013 r.) oraz w związku ze sprawozdaniami dotyczącymi okresu po 2015 roku wzmożono negocjacje na temat nowych ram, głównie w postaci dyskusji Otwartej Grupy Roboczej ds. Celów Zrównoważonego Rozwoju, jak i Międzyrządowego Komitetu Ekspertów ONZ ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju.

Komisja Europejska po intensywnych konsultacjach wypracowała ogólne stanowisko UE, które następnie poparły Rada i Parlament Europejski. Komunikat pt. „Godne życie dla wszystkich” jest podstawą stanowiska UE w sprawie programu działań na okres po 2015 r.

W komunikacie tym zaapelowano do zajęcia się kwestiami o znaczeniu globalnym, takimi jak ubóstwo, zdrowie, bezpieczeństwo żywnościowe, edukacja, równość płci, woda i infrastruktura sanitarna, zrównoważona energia, godna praca, zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, nierówności, zrównoważona konsumpcja i produkcja, różnorodność biologiczna, degradacja gleby oraz morza i oceany. Stwierdzono również, że ramy na okres po 2015 r. powinny zapewnić podejście oparte na prawach i obejmować następujące zagadnienia: sprawiedliwość, równość, dobre rządy, demokracja i praworządność, pokojowe społeczeństwa i wolność od przemocy.

Parlament Europejski pilnie dążył do wypracowania ambitnego programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r. Niniejsze sprawozdanie ma na celu wniesienie wkładu w określenie spójnego i jednolitego stanowiska UE, które Rada ma przyjąć w grudniu 2014 r. W konkluzjach Rady powinny znaleźć się zasady, którymi kieruje się UE, oraz główne założenia jej strategii negocjacyjnej.

III. Obszary priorytetowe

Eliminacja ubóstwa oraz zrównoważony rozwój

Sprawozdawca przypomina, że otwarta grupa robocza wskazuje na spójny zestaw wyłaniających się obszarów priorytetowych w zakresie zrównoważonych celów rozwojowych. Należy stopniowo zajmować się głównymi elementami, które powinny stanowić wyraźny i ograniczony zestaw powszechnych i wymiernych celów.

Eliminacja ubóstwa, której towarzyszą dobre rządy, podejście oparte na prawach człowieka i zrównoważony rozwój powinny być tematami przewodnimi nowych ram na rzecz rozwoju, uwzględniających również wielowymiarowe aspekty ubóstwa i nierówności, które wykraczają daleko poza problem braku dochodów.

Podejście oparte na prawach człowieka

Ramy na okres po 2015 r. powinny zapewnić podejście oparte na prawach człowieka, a także promowanie pokojowych społeczeństw. Należy w nich również uwzględnić sprawiedliwość, dobre rządy, demokrację i praworządność. Sprawozdawca jest przekonany, że w tym kontekście należy przyjąć bardziej ambitne podejście.

W tym newralgicznym punkcie negocjacji UE powinna uwzględnić wszystkie prawa, a jednocześnie zobowiązać się do działań w odniesieniu do krajów trzecich, co jest niezwykle istotne z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju.

Sprawozdawca pragnie przypomnieć, że aby osiągnąć cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, na wszystkich szczeblach potrzebujemy instytucji, które są skuteczne, przejrzyste, odpowiedzialne i demokratyczne. Sprawozdawca apeluje zatem o przyjęcie i wdrożenie właściwych ram prawnych i krajowych strategii politycznych, które prowadzą do ograniczenia korupcji oraz zapewnienia dostępu do instytucji wymiaru sprawiedliwości, a

także zagwarantowania bezstronności i niezawisłości tych instytucji.

Zapobieganie konfliktom, pokonfliktowe budowanie pokoju oraz propagowanie trwałego pokoju

UE przyznała, że nie może być mowy o zrównoważonym rozwoju bez pokoju i bezpieczeństwa, oraz że – na odwrót – bez rozwoju i eliminacji ubóstwa nie można osiągnąć trwałego pokoju. Zatem ramy rozwoju na okres po 2015 r. muszą odzwierciedlać wyznaczone w Pusaniu cele dotyczące budowania pokoju i państwowości. Promowanie pokojowych społeczeństw powinno się rozwijać jako ważny element nowego programu działań.

Zmiana klimatu i ograniczenie ryzyka katastrof

Łagodzenie zmiany klimatu jako jedno z największych wyzwań naszych czasów należy pilnie i skutecznie włączyć do nowego programu działań na rzecz rozwoju. Kwestiami blisko powiązаныmi ze zmianą klimatu są ograniczenie ryzyka katastrof i wzmacnianie odporności.

W odniesieniu do ograniczenia ryzyka katastrof należy przypomnieć, że najuboższe kraje są najbardziej narażone na zagrożenia, i należy wyeliminować wszystkie czynniki warunkujące takie narażenie.

Za istotny element eliminacji ubóstwa uznać należy również zrównoważoną energię. Wymaga to strategicznego podejścia do dywersyfikacji źródeł, ochrony ekosystemów i zasobów naturalnych oraz zintegrowanej gospodarki wodnej.

Bezpieczeństwo żywnościowe, żywienie, zrównoważone rolnictwo, degradacja gleby, woda i infrastruktura sanitarna

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje fakt, że bezpieczeństwo żywnościowe i żywieniowe staje się głównym obszarem nowego programu działań, oraz przypomina, że należy tworzyć powiązania ze zrównoważonym rolnictwem, rybołówstwem, zarządzaniem zasobami naturalnymi i zmianą klimatu.

Sprawozdawca podkreśla, że należy podjąć dodatkowe wysiłki, aby wyeliminować problem niedożywienia, szczególnie wśród dzieci.

Jak podkreślono w zobowiązaniach Rio+20, problem degradacji gruntów i gleby jest kluczowym obszarem zainteresowania zrównoważonego rozwoju i zielonej gospodarki. Powstrzymanie degradacji gruntów i gleby jest zatem kluczowe.

Na konferencji Rio+20 uznano, że woda jest kluczowym elementem zrównoważonego rozwoju i jego trzech wymiarów. Zdaniem sprawozdawcy nowy program działań powinien promować zintegrowane podejście do wody wyrażone w powszechnie uznanych celach, a także proste, wymierne i możliwe do ukierunkowania strategie i zasoby, a ponadto powinien umożliwiać zainteresowanym podmiotom osiągnięcie konkretnych wyników, które przynoszą poprawę warunków życia ludzi i przyczyniają się do ochrony środowiska.

Zdrowie i edukacja

Sprawozdawca podkreśla znaczenie zdrowia i edukacji dla zrównoważonego rozwoju.

Dlatego też pojedyncze cele związane z tymi kwestiami powinny znaleźć się w programie działań na okres po 2015 r.

W nowych ramach na rzecz rozwoju UE powinna skupić się na promowaniu sprawiedliwej i powszechnej opieki zdrowotnej zapewnianej w drodze wysokiej jakości wydatków, a także na promowaniu dostępu do usług medycznych o wysokiej jakości.

Ponadto sprawozdawca podkreśla, że należy umożliwiać ludziom dostęp do wszystkich szczebli edukacji o odpowiedniej jakości, aby promować obywatelstwo oparte na uczestnictwie i budować społeczeństwa innowacyjne i oparte na wiedzy.

Szczególnie ważne jest, aby eliminować nierówności w dostępie do opieki zdrowotnej i edukacji oraz opracować w nowych ramach środki pozwalające na dotarcie do grup znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji.

Centralna rola kobiet w nowych ramach rozwoju

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wzmocnienie pozycji kobiet uznano za priorytet w programie działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r.

Ponadto istotne jest, aby wysunąć na pierwszy plan eliminację wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt. Za jeden z głównych priorytetów w nowych ramach UE powinna uznać eliminację wszelkich szkodliwych praktyk, w tym małżeństw dzieci, przedwczesnych lub przymusowych małżeństw oraz okaleczania żeńskich narządów płciowych.

Nowe ramy na rzecz rozwoju powinny również obejmować równy dostęp do zatrudnienia oraz równe wynagrodzenie za pracę o równej wartości.

Trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, zatrudnienie i godna praca

Globalny kryzys finansowy i gospodarczy spowolnił wzrost gospodarczy oraz doprowadził do kryzysu zatrudnienia. Sprawozdawca podkreśla znaczenie wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i promowania godnych miejsc pracy.

Toczące się dyskusje na temat ram na okres po 2015 r. są dla UE dobrą okazją do promowania warunków sprzyjających przedsiębiorczości, handlowi, inwestycjom i innowacji, co doprowadzi do ograniczenia nierówności i wzmocnienia sprawiedliwości społecznej.

Sektor prywatny

Sektor prywatny oferuje 90% miejsc pracy w krajach rozwijających się, a zatem jest niezbędnym partnerem w zwalczaniu ubóstwa.

Sprawozdawca uważa, że sektor prywatny powinien być kluczowym motorem trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Rady dotyczące większego wspierania MŚP oraz przedsiębiorstw społecznych i spółdzielni, ponieważ są one kluczowymi podmiotami promującymi zrównoważony rozwój.

Spoleczeństwo obywatelskie

Sprawozdawca jest zdania, że w nowych ramach na okres po 2015 r. organizacje społeczeństwa obywatelskiego powinny odgrywać aktywną rolę, polegającą na rozliczaniu rządów i przyczynianiu się do tworzenia społeczeństw opartych na uczestnictwie i odpowiedzialnych za własny rozwój.

Samorządy lokalne

Samorządy lokalne należy od samego początku włączać do nowych ram na rzecz rozwoju za pomocą prawdziwie partycypacyjnego procesu. Sprawozdawca uważa, że samorządy lokalne w znacznym stopniu przyczyniają się do skuteczności rozwoju, ponieważ najlepiej orientują się w potrzebach społeczności lokalnych i mogą te potrzeby najlepiej zaspokajać.

V. Mobilizowanie zasobów finansowych

Cele na okres po 2015 r. powinny obejmować ustanowienie wspólnych celów i zobowiązań dla wszystkich krajów, niezależnie od ich dochodów.

Sprawozdawca uważa, że UE nadal powinna ściśle współpracować z innymi darczyńcami w zakresie rozwijania innowacyjnych mechanizmów na rzecz rozwoju i tworzenia nowych partnerstw oraz w zakresie uzupełniania innych źródeł finansowania.

Zdaniem sprawozdawcy mechanizmy łączenia dotacji i pożyczek powinny być przejrzyste, rozliczalne i powinny wywierać zdecydowany wpływ na zrównoważony rozwój. Sprawozdawca zdecydowanie zaleca przyjęcie spójnego i stanowczego podejścia do walki z nielegalnymi przepływami finansowymi, zwiększania przejrzystości i dobrych rządów.

Sprawozdawca uważa, że UE powinna nadal ściśle współpracować z krajami rozwijającymi się, aby pomóc im w zwiększeniu dochodów krajowych oraz w ustanowieniu zrównoważonych i sprawiedliwych systemów podatkowych.

VII. Wskaźniki i rozliczalność

Sprawozdawca przypomina, że wiarygodne dane są absolutnie niezbędne w celu opracowania właściwych strategii politycznych oraz rozliczania rządów i podmiotów odpowiedzialnych za rozwój. Zaleca on UE wspieranie dyskusji na temat najlepszych wskaźników pomiaru postępu, nierówności i podatności na zagrożenia.

VIII. Konieczność zajęcia zdecydowanego, klarownego i spójnego stanowiska przez UE

Sprawozdawca docenia zaangażowanie się UE w negocjacje na temat ram na okres po 2015 r. oraz jej naleganie na opracowanie pojedynczych, kompleksowych ram, które miałyby zastosowanie do wszystkich krajów i wszystkich trzech wymiarów zrównoważonego rozwoju. Uważa on, że UE powinna przyjąć zdecydowane stanowisko merytoryczne i dotyczące celów strategicznych. Z zadowoleniem przyjmuje również postępy poczynione i wkład wniesiony przez otwartą grupę roboczą, lecz jest zdania, że należy uprościć i znacznie ograniczyć szereg celów, które określono w jej konkluzjach.

Sprawozdawca uważa, że UE powinna w istotny sposób przyczynić się do tego, by podejście

oparte na prawach człowieka i dobre rządy uznano za podstawę nowych ram.

Zdaniem sprawozdawcy spójność polityki na rzecz rozwoju jest kolejnym istotnym aspektem, który mógłby zagwarantować sukces programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r. Należy zatem przedstawić więcej szczegółowych propozycji dotyczących bezpieczeństwa żywności, żywienia oraz zrównoważonego rolnictwa.

Sprawozdawca podkreśla ponadto, że należy wysłuchać głosów krajów i ugrupowań regionalnych, które wspierają priorytety UE oraz dostrzegają te same problemy, oraz że powinno to wywołać efekt katalityczny w obrębie ugrupowań regionalnych.

6.11.2014

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIEI I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Rozwoju

w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015
(2014/2143(INI))

Sprawozdawczyni: Malin Björk

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Rozwoju, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) z dnia 18 grudnia 1979 r.,
 - uwzględniając IV światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ „Pekin +5”, „Pekin +10” i „Pekin +15”, dotyczące dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie pekińskiej deklaracji i platformy działania, odpowiednio z dnia 9 czerwca 2000 r., 11 marca 2005 r. i 2 marca 2010 r.,
 - uwzględniając realizację programu działań Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju, która odbyła się w Kairze w 1994 r., podczas której społeczność światowa uznała i potwierdziła, że zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz prawa reprodukcyjne mają fundamentalne znaczenie dla zrównoważonego rozwoju,
- A. mając na uwadze, że dwa milenijne cele rozwoju (MCR) dotyczą wyraźnie praw kobiet, a mianowicie promowanie równości płci i awans społeczny kobiet (MCR 3) oraz poprawa opieki zdrowotnej nad matkami (MCR 5), podczas gdy trzy inne odnoszą się do warunków życia kobiet i dziewcząt: zapewnienie powszechnego nauczania na poziomie podstawowym (MCR 2), ograniczenie umieralności dzieci (MCR 4) oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się HIV/AIDS, malarii i innych chorób (MCR 6);
- B. mając na uwadze, że państwa członkowskie zobowiązały się do promowania równości płci w dwunastu newralgicznych obszarach problemowych wskazanych w pekińskiej platformie działania; mając na uwadze, że dokonując przeglądu piętnastu lat wdrażania MCR, Rada stwierdziła, że w większości tych obszarów nadal należy dążyć do zapewnienia praw kobiet;

- C. mając na uwadze, że UE jest zaangażowana w realizację planu działania w sprawie równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście rozwoju na lata 2010–2015, jednak tempo jego realizacji jest wyjątkowo powolne, na co zwróciła uwagę Rada w konkluzjach z dnia 19 maja 2014 r.;
- D. mając na uwadze, że choć w krajach o średnich dochodach i krajach rozwijających się milenijne cele rozwoju zostały z powodzeniem osiągnięte, to postępy w dziedzinie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet zostały zrealizowane w różnym stopniu, natomiast MCR 3 pozostaje w dużej mierze nieosiągnięty;
- E. mając na uwadze że MCR 5 jest celem, w którym osiągnięto najmniejsze postępy, zaś dostęp do informacji na temat praw seksualnych i reprodukcyjnych, w tym antykoncepcji i usuwania ciąży, jest podstawą uprawomocnienia kobiet; mając na uwadze, że każdego dnia na świecie umiera około 800 kobiet wskutek powikłań w czasie ciąży lub porodu, a około 222 miliony kobiet w krajach rozwijających się nie mają dostępu do bezpiecznych i nowoczesnych metod planowania rodziny, podczas gdy odsetek pomocy rozwojowej przeznaczonej na planowanie rodziny w ramach całkowitych ogólnych środków pomocowych na politykę zdrowotną zmniejsza się;
- F. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta, które stanowią przeszło 60% osób zakażonych wirusem HIV, pozostają w epicentrum epidemii HIV (MCR 6);
- G. mając na uwadze, że kobiety są kluczowymi podmiotami polityki rozwoju; mając na uwadze, że wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt oraz przysługujące im prawa człowieka uznano za priorytet w programie działań na okres po 2015 r.;
- H. mając na uwadze, że przegląd Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju po roku 2014 pokazuje, iż dyskryminacja kobiet i dziewcząt jest nadal obecna we wszystkich społeczeństwach; w przeglądzie podkreślono, że korzystanie z indywidualnych praw, w tym dostęp do zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, a także realizacja własnego potencjału stanowią fundament zrównoważonego rozwoju¹;
- I. mając na uwadze, że kobiety ponoszą w większym stopniu skutki konfliktów wojskowych oraz kryzysów gospodarczych i klimatycznych, a także że coraz liczniej uczestniczą w przepływach migracyjnych i obecnie stanowią połowę migrantów;
- J. mając na uwadze, że w Europie i na całym świecie nasila się zjawisko migracji, a kobiety są ofiarami dyskryminacji i przemocy, jeśli chcą zmienić kulturę, wyznanie czy styl życia;
- K. mając na uwadze, że w skali światowej kobiety i dziewczęta stanowią większość osób żyjących w skrajnym ubóstwie, kobiety odgrywają bardzo ważną rolę w światowej produkcji rolnej i stanowią 43% siły roboczej w sektorach rolnictwa krajów rozwijających się², jednak posiadają mniej niż 10% gruntów;

¹ http://icpdbeyond2014.org/uploads/browser/files/93632_unfpa_eng_web.pdf

² Organizacja Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) – infografika, ref: <http://www.fao.org/resources/infographics/infographics-details/en/c/180754/>

- L. mając na uwadze, że co roku 14 mln dziewcząt jest zmuszanych do zawarcia małżeństwa; mając na uwadze, że co najmniej jedna trzecia kobiet na świecie jest bita, wykorzystywana, pada ofiarą gwałtu lub jest maltretowana w innych sposób oraz że przemoc i gwałt stanowią dla kobiet w wieku między 15 a 44 lat większe zagrożenie niż nowotwór, wypadki samochodowe, wojna czy malaria;
- M. mając na uwadze, że ubóstwo kobiet i brak równości płci to podstawowe przyczyny handlu kobietami i dziewczętami w celu ich seksualnego wykorzystania, a także mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta wykorzystuje się we wszystkich branżach związanych z seksem we wszystkich regionach świata;
- N. mając na uwadze, że odmowa wykonania aborcji ratującej życie stanowi poważne naruszenie praw człowieka;
- O. mając na uwadze, że w krajach rozwijających się odsetek umieralności matek jest 15 razy wyższy niż w krajach rozwiniętych;
- P. mając na uwadze, że 62 mln młodych dziewcząt na świecie nie uczęszcza do szkoły;
- Q. mając na uwadze, że brak kompleksowej edukacji seksualnej, przyjaznych dla młodzieży usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego, a także środków zapobiegających wczesnym i przymusowym małżeństwom, wykorzystywaniu seksualnemu i przemocy seksualnej uniemożliwia zwłaszcza dziewczętom uczęszczanie do szkoły i ukończenie nauki, co sprzyja pogłębianiu się nierówności między kobietami i mężczyznami oraz ubóstwa;
- R. mając na uwadze, że kluczem do osiągnięcia równości płci jest stosowanie zasady jednakowej płacy za pracę o takiej samej wartości;
- S. mając na uwadze, że kobiety, w szczególności matki, są często ofiarami dyskryminacji w dostępie do pracy w zależności od rodzaju zatrudnienia; mając na uwadze, że poważnie utrudnia im to karierę zawodową;
- T. mając na uwadze, że w wielu krajach miejscowe prawo nie gwarantuje mężczyznom i kobietom takich samych praw;
- 1. wzywa do większych wysiłków na rzecz realizacji obecnych milenijnych celów rozwoju, aby skuteczniej przezwyciężyć strukturalne przyczyny braku równości płci i wzmocnić pozycję kobiet, jak również do dokonania zmian strukturalnych wciąż niezbędnych do zapewnienia faktycznej równości, oraz podkreśla, że powodem tego jest szereg przeszkód takich jak brak zasobów, brak woli politycznej, przewaga męskiego modelu w życiu politycznym i wybieranych organach rządowych, brak wsparcia kobiet przez partie, utrudnienia natury społeczno-ekonomicznej, brak czasu, jakim mogłyby dysponować kobiety, rola społecznościowych środków masowego przekazu, brak stałego kontaktu i współpracy z organizacjami publicznymi, w tym związkami zawodowymi i grupami kobiet, a także działania polityczne, których celem jest ograniczenie kobietom i dziewczętom dostępu do usług zdrowotnych, takie jak ograniczanie przez państwa-darczyńców środków na pomoc humanitarną związaną z usługami aborcyjnymi;
- 2. apeluje do Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby zgodnie z sugestią otwartej grupy

roboczej¹ uznała równość płci, wzmocnienie pozycji kobiet oraz prawa kobiet i dziewcząt za odrębny cel i zasadniczy warunek osiągnięcia sprawiedliwego zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, oraz aby dopilnowała uwzględnienia we wszystkich celach przewidzianych w światowych ramach rozwoju na okres po 2015 r. aspektu płci oraz celów i wskaźników dotyczących każdej z płci, zwracając szczególną uwagę na kobiety, które doświadczają rosnącej marginalizacji z powodu różnych powiązanych wzajemnie form dyskryminacji i nierówności;

3. ubolewa, że ciała kobiet i dziewcząt, zwłaszcza ich prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne, nadal pozostają ideologicznym polem walki, oraz apeluje, aby w ramach polityki rozwoju na okres po 2015 r. uznano niezbywalne prawa kobiet i dziewcząt do nietykalności cielesnej i samodzielnego podejmowania decyzji, między innymi prawo dostępu do dobrowolnego planowania rodziny, bezpiecznej i legalnej aborcji oraz życia bez przemocy, w tym bez okaleczania żeńskich narządów płciowych, małżeństw zawieranych w wieku dziecięcym, wczesnych i przymusowych małżeństw oraz gwałtów małżeńskich;
4. wzywa do opracowania szczegółowego planu działania na rzecz równości płci wraz z niezbędnym mechanizmem finansowym obejmującym narzędzia budżetowe w zakresie równości płci w celu uporania się z wzajemnie powiązanymi i strukturalnymi czynnikami sprzyjającymi powstawaniu nierówności oraz z dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie: ze względu na płeć, pochodzenie etniczne, pochodzenie kulturowe lub wyznanie, orientację seksualną, tożsamość płciową, stan zdrowia i umiejętności;
5. nawołuje do wyznaczenia ambitnych, uwzględniających zagadnienie płci celów w dążeniu do położenia kresu zjawisku feminizacji ubóstwa i do zniwelowania nierówności płci, w tym przewidujących poprawę dostępu kobiet i dziewcząt do kształcenia wysokiej jakości, w tym kształcenia średniego, powszechny dostęp do dobrej jakości usług opieki zdrowotnej, większą dbałość o zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne kobiet, w tym planowania rodziny i usług w zakresie aborcji, położenie kresu wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt, a także przemocy ze względu na płeć, zwiększenie niezależności społecznej i gospodarczej kobiet, w szczególności w zakresie zatrudnienia oraz udziału w procesie podejmowania decyzji; podkreśla, że gospodarka społeczna ułatwia wyeliminowanie trzech głównych aspektów nierówności na rynku pracy: bezrobocia, niestabilności zatrudnienia i wykluczenia z życia społecznego i rynku pracy;
6. apeluje o opracowanie jasnej strategii zapewniającej kobietom i matkom dostęp do pracy bez dyskryminacji, przy jednoczesnym zagwarantowaniu prawa do macierzyństwa i do pracy;
7. podkreśla, że udział kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych i w negocjacjach, zwłaszcza w dążeniu do zapobieżenia konfliktowi, w procesie pokojowym i budowaniu pokoju, ma decydujące znaczenie dla stworzenia warunków sprzyjających stabilizacji państw i umocnieniu ich pozycji, a tym samym dla rozwoju; wzywa do promowania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w celu zapewnienia udziału kobiet w

¹ Dokument końcowy otwartej grupy roboczej z dnia 19 lipca 2014 r.:
OWG_Outcome_Document_19_July_2014, <http://www.worldwewant2015.org/file/449888/download/489787>,
<http://www.worldwewant2015.org/owg>

rozwiązywaniu konfliktów i budowaniu demokracji;

8. stanowczo potępia ciągle stosowanie przemocy seksualnej wobec kobiet jako narzędzia walki; podkreśla potrzebę podjęcia większych wysiłków na rzecz zapewnienia przestrzegania prawa międzynarodowego i dostępu do pomocy psychologicznej dla kobiet i dziewcząt, które ucierpiały w czasie konfliktu;
9. potępia fakt, że napastnicy dopuszczający się przemocy wobec kobiet na obszarach objętych konfliktem nie są ścigani i nie ponoszą kary; wzywa do gromadzenia bardziej szczegółowych danych, w tym danych statystycznych, na temat napastników oskarżonych o przemoc wobec kobiet na obszarach objętych konfliktem;
10. apeluje, aby pomoc humanitarna udzielana przez UE i jej państwa członkowskie nie podlegała ograniczeniom nakładanym przez darczyńców pomocy w zakresie dostępu do bezpiecznej aborcji u kobiet i dziewcząt, które były ofiarami gwałtu w czasie konfliktów zbrojnych;
11. nalega, aby w następnym planie działania ESDZ w dziedzinie praw człowieka znalazł się odrębny rozdział poświęcony równości płci;
12. domaga się, aby równowaga płci została ugruntowana w zamorskich misjach ESDZ oraz aby każda z misji posiadała specjalną strategię w zakresie praw kobiet i równości płci;
13. uznaje, że dziewczęta i młode kobiety znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i są szczególnie narażone, a także podkreśla znaczenie wspierania systemów oświatowych, które pozwalają zaspokajać podstawowe potrzeby edukacyjne, kładąc szczególny nacisk na naukę pisania i czytania oraz na szkolenie zawodowe, w celu położenia kresu naruszaniu prawa dziewcząt do nauki; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie dziewczętom życia bez przemocy oraz na usunięcie dyskryminacyjnych przepisów i praktyk, a także na wzmocnienie pozycji dziewcząt i młodych kobiet na całym świecie;
14. podkreśla konieczność zapewnienia wszystkim dziewczętom bezpłatnego i ułatwionego dostępu do wykształcenia podstawowego i średniego wysokiej jakości, przy zwróceniu szczególnej uwagi na najbardziej marginalizowane grupy;
15. apeluje o usprawnienie strategii dotyczących systemów publicznych w celu świadczenia trwałych i sprawiedliwych usług opieki zdrowotnej o wysokiej jakości, ze zwróceniem szczególnej uwagi na osoby starsze i osoby niepełnosprawne;
16. podkreśla, że każdy cel w dziedzinie zdrowia musi obejmować osiągnięcie jak najwyższego standardu zdrowia, uwzględniając prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne; podkreśla, że kobiety muszą mieć kontrolę nad swoimi prawami seksualnymi i reprodukcyjnymi, przede wszystkim przez dostęp do antykoncepcji i aborcji; zaznacza, że prawo do zdrowia reprodukcyjnego stanowi integralną część praw człowieka; w tym kontekście stanowczo domaga się uznania przymusowej sterylizacji za przestępstwo;
17. wzywa do wyeliminowania wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt i dlatego apeluje do Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby uznała

likwidację wszelkich form przemocy wobec kobiet za główny priorytet i by podjęła dalsze środki, które pozwolą zwrócić szczególną uwagę na skrajne formy przemocy, takie jak przemoc domowa, zabójstwa honorowe, handel ludźmi, przymusowe małżeństwa, wykorzystywanie seksualne i okaleczanie żeńskich narządów płciowych, w szczególności na obszarach objętych wojnami, oraz przeciwdziałać konsekwencjom przemocy wymierzonej w kobiety dla całego społeczeństwa, takim jak nierówne szanse rozwoju, dyskryminacja i niekorzystna sytuacja kobiet w gospodarce; uważa, że przemoc wobec kobiet stanowi poważne naruszenie praw człowieka i nie może znajdować uzasadnienia w religii, kulturze ani tradycji;

18. podkreśla, że UE powinna uwypuklać znaczenie partycypacyjnego podejścia w nowych ramach rozwoju, by zapewnić udział danych podmiotów na wszystkich szczeblach i wszystkich etapach, w tym udział społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności organizacji kobiet i organizacji działających na rzecz równości płci, ponieważ solidne mechanizmy odpowiedzialności społecznej na szczeblu lokalnym powinny przekazywać informacje krajowym organom monitorującym realizację planów rozwoju, co doprowadzi do faktycznie integracyjnego zarządzania na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;
19. podkreśla znaczenie, jakie ma dla wdrażania odpowiednich strategii politycznych gromadzenie szczególnych danych w zależności od wieku i płci;
20. zaznacza, że ramy rozwoju po roku 2015 muszą doprowadzić do wyeliminowania głównych przyczyn ubóstwa poprzez promowanie równości wyników i wzmocnienie pozycji wszystkich, zwłaszcza osób żyjących w ubóstwie oraz ludności marginalizowanej i otoczonej niewystarczającą opieką, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet, dziewcząt i młodzieży;
21. apeluje, aby ramy na okres po 2015 roku opierały się na zasadach praw człowieka i aby podejmowały przede wszystkim kwestie nierówności i dyskryminacji, wzmocnienia pozycji społecznej osób marginalizowanych i znajdujących się w niekorzystnej sytuacji ze zwróceniem szczególnej uwagi na prawa kobiet, młodzieży, migrantów, osób żyjących z HIV, osób LGBTI i osób niepełnosprawnych;
22. podkreśla, że należy przewidzieć szczególne i skuteczne mechanizmy ochrony migrujących kobiet;
23. apeluje do Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby w milenijnych celach rozwoju podkreśliła znaczenie prawa kobiet do migracji i integracji w nowej kulturze oraz zmiany stylu życia bez narażania się na przemoc i wykorzystywanie;
24. podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na pokonanie przeszkód natury finansowej i prawnej, utrudniających osiągnięcie zrównoważonego rozwoju, ochronę wszystkich praw człowieka przysługujących kobietom i korzystanie z nich; apeluje do społeczności międzynarodowej, aby zajęła się problemem niesprawiedliwych warunków społecznych, gospodarczych i środowiskowych, które utrwalają zjawisko feminizacji ubóstwa, utowarowienia zasobów naturalnych oraz zagrożeń dla niezależności żywnościowej, które utrudniają kobietom i dziewczętom poprawę swojej sytuacji; podkreśla w tym kontekście powszechne zjawisko nabywania ziemi przez inwestorów zagranicznych, co wpływa na miejscowych rolników i ma katastrofalne skutki dla kobiet i

dzieci;

25. ubolewa nad tym, że w zaproponowanych celach nie uznano zróżnicowanego wpływu zagrożeń środowiskowych na życie kobiet i dziewcząt, na ich szczególny wkład w zrównoważony rozwój i budowanie pokoju, a także podkreśla potrzebę włączenia perspektywy płci we wszystkich przyszłych celach trwałego rozwoju, czemu towarzyszyć będą szczególne cele dotyczące kobiet i dziewcząt;
26. uważa, że należy opracować dla UE za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwoju ramy globalnego finansowania obejmujące perspektywę płci, aby zrealizować nowe cele trwałego rozwoju;
27. podkreśla konieczność uwzględnienia szczególnych potrzeb kobiet prowadzących gospodarstwa rolne, zwłaszcza mając na uwadze wyzwania w zakresie bezpieczeństwa żywności;
28. apeluje o włączenie problematyki równości płci jako zagadnienia przekrojowego do strategii w dziedzinie ochrony środowiska i zmiany klimatu, od etapu wrażeń po ocenę, aby zapewnić rzeczowe informacje umożliwiające ocenę i poprawę oddziaływania tych strategii, a także podkreśla, że – mając na względzie, iż zmiana klimatu jest ściśle powiązana z aspektem płci, zarówno pod względem jej skutków, jak stosowanych rozwiązań – Unia powinna nalegać na podejście oparte na równości płci, udziale wszystkich stron i prawach w celu zapewnienia widocznego ograniczenia nierówności między kobietami i mężczyznami w dostępie do zasobów i kontroli nad zasobami przeznaczonymi na przystosowanie się do zmiany klimatu oraz na równowadze płci w dotyczących klimatu i katastrof procesach decyzyjnych prowadzonych na wszystkich szczeblach;
29. jako że ramy rozwoju po roku 2015 będą stanowić powszechny program na rzecz światowego rozwoju, wzywa Komisję Europejską, aby w następnej strategii UE w dziedzinie zdrowia uwzględniła prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne;
30. domaga się, aby cel, jakim jest powszechny dostęp do usług medycznych w zakresie zdrowia reprodukcyjnego, został ponownie włączony do nowych ram światowego rozwoju i uznany za priorytet, a także domaga się udzielenia odpowiedniej wielkości wsparcia finansowego na rzecz planowania rodziny;
31. podkreśla, że powszechne przestrzeganie zasad zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, a także dostęp do nich przyczyniają się do osiągnięcia wszystkich milenijnych celów rozwoju związanych ze zdrowiem: opieka prenatalna i możliwość unikania urodzeń wysokiego ryzyka zmniejszają umieralność niemowląt i dzieci; zwraca uwagę, że planowanie rodziny, opieka zdrowotna nad matkami i bezpieczne usługi aborcyjne przyczyniają się w istotny sposób do ratowania życia kobiet;
32. apeluje o opracowanie projektów UE ukierunkowanych na promowanie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie w krajach słabiej rozwiniętych z myślą o zapobieganiu umieralności matek;
33. apeluje, aby dzięki nowym światowym ramom powstał bardziej sprawiedliwy i

zrównoważony system handlu oparty na dialogu, przejrzystości i szacunku, który będzie sprzyjał większej równości w handlu międzynarodowym; uważa, że znak „Sprawiedliwy Handel” jest przykładem udanego partnerstwa obejmującego wiele zainteresowanych stron na całym świecie i na różnych etapach łańcucha dostaw, które zapewnia dostęp do rynku producentom znajdującym się w niekorzystnym położeniu, zwłaszcza kobietom, gwarantuje trwałe źródło utrzymania, przestrzega norm pracy, eliminuje pracę dzieci i sprzyja ekologicznym i zrównoważonym praktykom rolnym i produkcyjnym;

34. apeluje do UE i państw członkowskich o gruntowny przegląd pekińskiej platformy działania przy okazji jej dwudziestej rocznicy w 2015 r.;
35. podkreśla, że należy uznać kobiety za podmioty odgrywające rolę w rozwoju i w związku z tym konsultować się z nimi, między innymi za pośrednictwem organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.11.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 4 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Ángela Vallina, Elissavet Vozemberg, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Mariya Gabriel, Arne Gericke, Sophia in 't Veld, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Elly Schlein, Dubravka Šuica, Monika Vana
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Hugues Bayet, Rosa D'Amato, Michela Giuffrida, Edouard Martin

GŁOSOWANIE IMIENNE PODCZAS GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Posłowie głosujący za: 24	<p>PPP: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, György Schöpflin, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller</p> <p>S-D: Doru-Claudian Frunzuliță, Juan Fernando López Aguilar, Louis-Joseph Manscour, Linda McAvan, Norbert Neuser, , Elly Schlein, Pedro Silva Pereira</p> <p>ECR: Nirj Deva, Arne Gericke</p> <p>ALDE: Catherine Bearder, Charles Goerens, Paavo Väyrynen</p> <p>GUE/NGL: Kostas Chrysogonos, Lola Sánchez Caldentey,</p> <p>Verts/ALE: Heidi Hautala, Maria Heubuch</p> <p>EFDD: Ignazio Corrao</p>
Posłowie głosujący przeciw: 3	<p>EFDD: Nathan Gill</p> <p>NI: Louis Aliot, Hans Jansen</p>
Posłowie wstrzymujący się od głosu: 1	<p>PPP: Anna Záborská</p>

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.11.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 24 - : 3 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Louis Aliot, Kostas Chrysogonos, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Nathan Gill, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Hans Jansen, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Catherine Bearder, Juan Fernando López Aguilar, Louis-Joseph Manscour, Joachim Zeller
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Arne Gericke